

בס"ד, ערב ש"ק לסדר "תמחה את זכר עמלק", תצוה/זכור תשפ"ה

"הכל לפי התקנון"

כיון שמדובר ב"חרם" האסור בהנאה (עיין א"ת ערך מחיית עמלק אות ו').

בית המכירות פרסם חוות דעת, שאין איסור ברכוש העמלקי שהרי דוד המלך ואנשיו פשטו על העמלקי ונטלו לעצמם: "צאן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְגַמְלִים וּבְגָדִים (שמואל א', כ"ז, ט', ועיין א"ת הנ"ל).

עמותת "צלמי מסכותם תאבדו" פנתה אף היא לבית הדין, בטענה שהמן עשה עצמו כעבודה זרה (מגילה יט.) וא"כ הטבעת שלו הינה משמשי ע"ז או תקרובת עבודה זרה, שאסורה בהנאה – ואין היתר לסחור בטבעת זו !

הלחץ הציבורי עשה את שלו. הנהלת בית המכירות פירסמה הבהרה שהפירסום "טבעתו של המן" הינו "תעלול שיווקי", שהרי נאמר במגילה: "וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טִבְעָתוֹ אֲשֶׁר הָעֶבֶר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמֶרְדֳּכִי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מֶרְדֳּכִי עַל בֵּית הָמֶן" (אסתר ט, ב'). – והרי ברור שמרדכי לא יענוד טבעת שיש להחרימה ואסורה בהנאה ? אלא כיון שהמלך נטל הטבעת מהמן, בטלה בעלותו עליה, וגם בוטלה להיות עבודה זרה כדין גוי שמבטל עבודה זרה (עיין 'עורה כבודי' על הפסוק שם). ודינם של כל העתירות להידחות מאליהן !

אחד מצאצאי מרדכי היהודי, פנה בדרישה לקבל את הטבעת...

הנהלת האתר הפנתה ללשון התקנון: "אין טבעת. ההודעה על הטבעת נועדה לעודד אנשים לתרום לקמחא דפסחא (כחודש מהיום), התורמים מעל 1000 שקל יקבלו במתנה טבעת שנקנתה ברשת "הכל בשקל", המשלוח עד לבית בלקוח ע"ח המקבל".

ענין רב עורר פרסום של מכירה פומבית: "טבעתו של המן שקיבל מהמלך אחשורוש - מחיר התחלתי... המכירה באתר החברה, על פי התקנון שבאתר".

הודעה דחופה לאתר החברה: אדם הציג 'מגילת יוחסין' בן אחר בן עד להמן בן המדתא, טענתו בפיו שהוא היורש החוקי שהרי "עכ"ם יורש את אביו" (קידושין יז:) – ויש לתת לו את הטבעת בחינם !

הנהלת החברה טענה, שיש לברר את אמינות מגילת היוחסין. ועוד שלהמן היו עשרות בנים (עיין מגילה טו:), והוא אינו היורש היחיד ואין לו זכות לתבוע את הטבעת.

ה"יורש" טען שכיון שאין שאר היורשים בפנינו, והוא היחיד שיש לו "מגילת יוחסין", יש לתת לו, ואם יבואו אחרים ויוכיחו – הוא יתדיין עימם ולא גרע משבוי שמעמידים קרוב בנכסיו (שו"ע חו"מ רפ"ה ב-ג', ואמנם דין זה רק בקרקעות ולא במטלטלין). ועוד שכך נוהגים בדיני הגויים, ויש לנהוג בדבר זה כמנהגם (עיין רמב"ם, נחלות פ"ו ה"ט).

עוד הם מתדיינים, ארגון "מחה תמחה" פנה לבית הדין בעתירה דחופה למנוע את המכירה, באומרם שרכוש של המן שהוא מצאצאי עמלק יש להחרימו ולאבדו שנאמר "מחה תמחה" (ועין רש"י שם, ועליו מנ"ח תר"ד), וכפי שנצטוו שאלו להחרים את רכוש עמלק, ואף שהחברה פירסמה שחלק מההכנסות מיועדות לארגון "זכר עמלק" (המתחרה בארגון שלהם...) – אין בכך כדי להתיר את המכירה גם אם ההכנסות יוקדשו לטובת נפגעי פעולות האיבה של העמלקים

